Dosarul nr.5r-3550/25;
4-25082306-12-5r-10062025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

16 septembrie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Roman Mazureţ
Grefierul Filoteia Anghel
Cu participarea:
Agentului constatator Igor Behta
Reprezentantului petiționarei, avocatul Dmitri Lunga

examinând în ședința judiciară publică, cauza contravențională în baza contestației depuse de petiționara NEAGA Vera, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 386268 din 10.04.2025, încheiat în privința cet. NEAGA Vera, născută la *****, IDNP: *****, în temeiul art. 47[1] alin.(1) Cod contravențional, precum și împotriva deciziei de sancționare a contravenientei din aceeași dată, instanța,-

A constatat :

Circumstanțele cauzei:

La data de 14 aprilie 2025, agentul constatator Behta Igor, a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 386268 în privința cet.NEAGA Vera în temeiul art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, incriminându-i ultimei comiterea faptei prejudiciabile în următoarele circumstanțe: *în anul 2024,îndelungat, NEAGA Vera aflându-se în mun.Chişinău, sectorul Ciocana, în perioada de timp 01.01.2024-22.10.2024 prin intermediul utilizării aplicaţiei mobile cu identificatorul "PSB" al Băncii Comerciale Promsveazi Bank din Federaţia Rusă, personal a beneficiat prin transfer de surse financiare în valută care nu se cuveneau pentru sine sau pentru alte persoane în scopul exercitării unor drepturi electorale în contextul scrutinului electoral şi al Referendumului Republican Constituţional din toamna anului 2024.*

La aceeași dată, în baza procesului-verbal cu privire la contravenție indicat supra, agentul constatator a emis decizia de sancționare a cet.NEAGA Vera, aplicându-i acesteia o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 750 u.c., echivalentul sumei de 35500 lei.

Nefiind de acord cu decizia de sancționare, la data de 20 mai 2025, contravenienta NEAGA Vera a depus la autoritatea din care face parte agentul

constatator o contestație, solicitând anularea procesului-verbal și a deciziei de sancționare emise în privința sa pe cazul relatat supra, și deopotrivă încetarea procesului contravențional din motivul lipsei faptului contravenției.

În argumentarea contestației sale, petiționara a relatat că, la data de 10.04.2024, în mun.Chișinău, agentul constatator ar fi stabilit precum că cet.NEAGA Vera ar fi fost implicată în contravenția de corupere electorală pasivă, în calitate de alegător, pentru a participa la referendumul constituțional și alegerile prezidențiale din 20.10.2024, fiind invocat precum că numita ar fi acceptat o sumă de bani prin intermediul aplicației bancare PSB pentru a exercita votul în anume fel, în favoarea unui bloc politic.

Declară că a luat cunoștință cu procesul-verbal la data de 19.05.2025.

Pe caz pledează nevinovată, și precizează că, în eventualitatea în care în procesul-verbal la compartimentul nr.18 apare semnătura sa, precum că ar fi recunoscut vinovăția, solicită instanței a fi apreciată drept eroare, dat fiind că intenția a fost de a semna pentru faptul că a luat cunoștință cu pornirea procesului contravențional.

La fel, în eventualitatea în care a achitat amenda, petenta indică asupra faptului că prin acest fapt categoric nu recunoaște vina și fapta contravențională incriminată ei, or, achitarea amenzii s-a efectuat pentru a preveni unele pagube mai mari, a evita blocarea conturilor sau surselor de plată (pensie, salariu) și a nu admite situația de a lipsi familia de ultimele surse de existență.

Susține că procesul contravențional a derulat în regim de urgență maximă, iar agentul constatator a examinat procesul efectiv în lipsa sa, nu i-a explicat drepturile și obligațiile, nu a asigurat dreptul la apărare al contravenientei, după caz nu a asigurat-o cu serviciile unui interpret, nu i-a explicat esența faptei imputate și nu a prezentat nicio probă care ar confirma acest fapt, a întocmit procesul-verbal cu grave erori de conținut, a amenințat cu probleme și dosare penale în caz de nesupunere.

Descrie că, legea contravențională nu urmărește cauzarea de suferințe fizice sau lezarea demnității omului, nimeni nu poate fi supus torturii, nici la pedepse sau tratamente crude, inumane ori degradante.

Insistă asupra lipsei faptului contravenției, și pentru acest motiv cere încetarea procesului contravențional pornit în privința sa.

Cu referire la prevederile art.art.374, 425 din Codul contravențional, petiționara a indicat că, în speță este dificil de stabilit care a fost materialul probator pe care l-a utilizat agentul constatator la formularea concluziilor cu privire la faptele indicate în procesul-verbal, aspect care afectează echitatea procesului contravențional per ansamblu.

Deopotrivă, patenta invocă temeiuri de nulitate a procesului-verbal cu privire la contravenție, prin prisma faptului că agentul constatator nu a indicat exact locul și nici timpul sau perioada comiterii faptei contravenționale. Or, agentul constatator s-a

limitat la întocmirea formală a procesului-verbal cu emiterea deciziei asupra cauzei contravenționale.

Mai indică petiționara că, agentul constatator a omis să probeze cine anume se pretinde că i-a transmis contravenientei bani, care persoană fizică, or aplicația bancară nu poate fi subiect al contravenției, nu este menționat timpul pretinsei acceptări a banilor, nu este probat scopul transferului banilor, nu a fost probat dacă careva bani au ajuns efectiv la patentă și/sau au fost ridicați de ultima, nu este probată legătura cauzală între o aplicație bancară, un mesaj și alegerile, nu este probată acceptarea participării la alegeri din interes material, nu este probat că anumiți bani au avut scopul influențării opiniei la alegeri, nu este răsturnată ipoteza unei simple donații sau a unui simplu transfer.

Reține că, unica pretinsa probă ar fi o oarecare listă precum că există un mesaj de la o bancă străină pe un număr de telefon, precum că ar fi existat un transfer, date care nici nu au fost verificate corespunzător.

Așadar, consideră că fapta ce i s-a incriminat, se bazează doar pe constatări subiective personale ale agentului constatator.

În concluzie afirmă că, existența faptei contravenționale și comiterea acesteia cu vinovăție de către persoana specificată în procesul-verbal cu privire la contravenție, trebuie să fie demonstrate potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil, pe când în situația de referință, prezumția de nevinovăție de care se bucură acuzatul, nu a fost răsturnată.

La data de 20 august 2025, reprezentanta petiționarei, avocatul Lunga Dmitri a depus o contestație suplimentară, în care a desfășurat argumentele pentru care se solicită anularea deciziei de sancționare și încetarea procesului contravențional pe motivul lipsei faptului contravenției.

În special, avocatul a punctat că agentul constatator a omis să descrie desfășurat pretinsa faptă prejudiciabilă în corespundere cu prevederile art.443 alin.(1) lit.d) Cod contravențional, iar ca urmare nu a efectuat nici calificarea contravenției prin determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte dintre semnele faptei prejudiciabile și semnele componenței contravenției, prevăzute de norma incriminatorie.

Argumentele participanților la proces:

În cadrul ședinței de judecată, reprezentanta petiționarei, avocatul Dmitri Lunga a susținut integral contestația, pledând pentru admiterea acesteia potrivit modului formulat. Adițional, a indicat că agentul constatator nu a individualizat locul comiterii pretinsei fapte contravenționale, perioada săvârșirii, timpul săvârșirii acesteia. Mai mult ca atât, a indicat la lipsa probatoriului.

Agentul constatator Behta Igor, în ședința de judecată a solicitat respingerea contestației cu menținerea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de aplicarea a sancțiunii contravenționale.

Aprecierea instanței:

Audiind opinia participantului la proces, examinând materialele cauzei în raport cu cadrul legal relevant speței, instanța apreciază necesar să admită contestația petiționarei, reieșind din următoarele considerente:

Preliminar instanța de judecată verifică chestiunea admisibilității contestației spre examinare.

Astfel, potrivit art. 448 alin. (1) Cod Contravențional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art.447[1]alin.(8).

De la bun început instanța reține că, de caz, contestația deferită spre soluționare se înscrie în categoria de cauze contravenționale atribuite spre examinare în competența instanței de judecată, în acord cu dispozițiile art. 395 alin. (1) pct. 2) Cod contravențional.

Concomitent, se atestă că procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit la data de 10.04.2025, în lipsa contravenientei NEAGA Vera, aspect dedus din rubrica cu nr. 14 a procesului-verbal. La rândul său, contestația a fost înregistrată la data de 20.05.2025. Potrivit scrisorii cu nr. 34/20/2 6704 din 16.04.2025, Inspectoratul de Poliție Ciocana mun. Chișinău, a expediat în adresa cet. Neaga Vera copia procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 386268 din 10.04.2025.

În circumstanțele relatate, termenul de depunere al contestației se va considera ca fiind respectat de către petiționară.

În aceeași ordine de analiză, instanța reține că potrivit art. 448 alin. (8) Cod contravențional, pentru contestația depusă împotriva deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale se percepe o taxă de timbru în mărimea prevăzută de Legea taxei de stat nr. 213/2023.

La materialele cauzei, se regăsește ordinul de încasare a numerarului nr.4528629 din 19 mai 2025, prin care se confirmă că NEAGA Vera a achitat taxa de timbru în sumă de 200.00 lei.

Așadar, și la acest capitol instanța apreciază contestația ca fiind admisibilă spre examinare.

Cu referire la fondul cauzei:

Potrivit art. 1 al. (3) al Constituției Republicii Moldova, Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile și libertățile lui, libera dezvoltare a personalității umane, dreptatea și pluralismul politic reprezintă valori supreme și sunt garantate.

Conform art. 1 al Convenției Europene pentru Drepturile Omului, se obligă Statele Membre să recunoască oricărei persoane aflate sub jurisdicția lor drepturile și libertățile definite în titlul I al Convenției. Această obligație trebuie respectată de către toate instituțiile statale, de către puterea executivă a statului, însă și de puterile legislativă și judecătorească, precum și de către toate persoanele care acționează în numele acestor puteri.

Potrivit constatărilor CtEDO în cauza Ozturk vs. Germania (hotărârea din 21.02.1984): „În dreptul intern al multor state părți la Convenție operează distincția între infracțiune, delicte și contravenții. Pe de altă parte, ar fi contrar obiectului și scopului art. 6, care garantează oricărei persoane dreptul la un proces echitabil, dacă statelor le-ar fi permis să excludă din câmpul de aplicare al art. 6 o întreagă categorie de fapte pe motivul că acestea sunt contravenții".

Deopotrivă, CtEDO a concluzionat că, „distincția între contravenții și infracțiuni, existentă în legislația internă, nu poate avea ca efect scoaterea unei categorii de fapte din sfera de incidență a art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale" (CEDO). Iar, în speța Ziliberberg vs. Moldova, de CtEDO este menționat că, la examinarea cauzelor contravenționale urmează să fie respectate toate exigențele ce derivă din prevederile art. 6 CEDO.

Potrivit materialelor cauzei, la data de 10 aprilie 2025, agentul constatator Behta Igor, a încheiat procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 386268 în privința cet.NEAGA Vera în temeiul art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, incriminându-i ultimei comiterea faptei prejudiciabile în următoarele circumstanțe: *în anul 2024,îndelungat, NEAGA Vera aflându-se în mun.Chișinău, sectorul Ciocana, în perioada de timp 01.01.2024-22.10.2024 prin intermediul utilizării aplicației mobile cu identificatorul "PSB" al Băncii Comerciale Promsveazi Bank din Federația Rusă, personal* ***a beneficiat*** *prin transfer de surse financiare în valută care nu se cuveneau pentru sine sau pentru alte persoane în scopul exercitării unor drepturi electorale în contextul scrutinului electoral și al Referendumului Republican Constituțional din toamna anului 2024.*

La aceeași dată, în baza procesului-verbal cu privire la contravenție indicat supra, agentul constatator a emis decizia de sancționare a cet.NEAGA Vera, aplicându-i acesteia o sancțiune sub formă de amendă în mărime de 750 u.c., echivalentul sumei de 37500 lei.

În context, potrivit art. 7 din Codul Contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul Contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 10 din Codul Contravențional, constituie contravenție fapta – acțiunea sau inacțiunea ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât

infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională. Fapta prejudiciabilă constituie temeiul real al răspunderii contravenționale și se manifestă sub două forme prin intenție sau din imprudență.

În conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

În sensul art. 462 alin. (5) din Codul contravențional, atunci când examinează cauza contravențională, instanța de judecată trebuie să pronunțe una din aceste două soluții: a) încetarea procesului contravențional; sau b) declararea vinovăției persoanei care a comis contravenția imputată și, după caz, stabilirea sancțiunii contravenționale, aplicarea măsurii de siguranță sau înlăturarea executării sancțiunii.

În vederea determinării existenței sau inexistenței faptei contravenționale, prioritar instanța de judecată va analiza cuprinsul procesului-verbal cu privire la contravenție prin raportarea acestuia la celelalte materiale existente la dosar.

Așadar, potrivit art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

La rândul său și art. 440 alin. (1) din Codul Contravențional prescrie că, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În accepțiunea art.425 alin.(1) și (2) din Codul contravențional, (1) Probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. (2) În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile

persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, declaraţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Probele pot fi dobândite, prelucrate, păstrate și prezentate ca documentație pe suport de hârtie sau în formă electronică ori cu convertirea documentației respective într-un format electronic ușor accesibil, inclusiv cu utilizarea semnăturii electronice simple.

În subsidiar, prevederile art. 425 alin. (3) din Codul Contravențional consacră că, aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege.

Totodată, legiuitorul a instituit obligația încheierii procesului-verbal cu privire la contravenție fiind obligatorie întrunirea cumulativă a 2 condiții: a constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate.

Pe caz, în susținerea de facto a învinuirii aduse cet.NEAGA Vera în baza normei incriminatorii citate anterior, agentul constatator a administrat cu titlu de mijloace materiale de probă următoarele înscrisuri: procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 386268 *din* 10.04.2025*, în original; procesul-verbal de audiere a cet.*NEAGA Vera *din* 09.04.2025*,* potrivit căruia NEAGA Vera a refuzat să dea careva explicații pe caz*; o filă fără denumire în care sunt redate datele de identitate ale contravenientei/petiționarei* NEAGA Vera*, cu indicarea numărului de telefon al acesteia și compania prestatoare a serviciilor de telecomunicații*; *o filă fără* cre reprezintă o captură de ecran cu numărul de telefon al cet. NEAGA Vera; Două note telefonce întocmite de ofițerul de sector al SP-2 al IP Ciocana, inspector principal Igor Behta la data de 10.04.2024 prin care se atestă că cet. Neaga Vera a fost citată la Inspectoratul de Poliție Ciocana; *copia ordonanței* din 19 noiembrie 2024 *privind autorizarea efectuării în cadrul cauzei penale nr.2023970322 a măsurii speciale de investigații - identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice de la furnizorul de servicii de comunicații electronice SA "Moldcell" cu indicarea datelor de identificare ale abonatului sau ale utilizatorului unei rețele de comunicații electronice a utilizatorilor cartelelor SIM unice (46040 numere) fixate pe un CD de tip DVD-R având pe el inscripția "Anexa 1 Moldcell", cu stocarea informației pe un suport informațional și/sau CD; copia ordonanței privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigații, din 11.12.2024, prin care a fost constatat că la efectuarea măsurii speciale de investigații - identificarea abonatului sau a utilizatorului unei rețele de comunicații electronice de la furnizorul de servicii de comunicați electronice SA "Moldcell" privind aplicația mobilă cu identificatorul PSB și/sau "ПСБ", a utilizatorilor cartelelor SIM unice (46040 numere), au fost respectate condițiile și temeiurile legale pre văzute de Codul de procedură penală, cu aprecierea rezultatelor*

acestei măsuri ca fiind pertinente pentru cauza penală nr.2023970322, pornită la data de 15.08.2023 de către organul de urmărire penală a DGUP al CNA în baza art.181³ Cod penal; copia ordonanței din 22.10.2024, prin care a fost dispusă efectuarea măsurii speciale de investigații - colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice - SA "Moldcell", privind aplicația mobilă cu identificatorul PSB și/sau "ПСБ" (Federația Rusă) ce aparține Băncii Comerciale Promsveazibank din Federația Rusă, pentru perioada de timp ***01.01.2024****-până la momentul executării; copia ordonanței din 08.11.2024 privind aprecierea pertinenței rezultatelor măsurii speciale de investigații, prin care rezultatele măsurii speciale de investigații - colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice - SA "Moldcell", privind aplicația mobilă cu identificatorul PSB și/sau "ПСБ" (Federația Rusă) ce aparține Băncii Comerciale Promsveazibank din Federația Rusă, pentru perioada de timp* ***01.01.2024****-22.10.2024, au fost apreciate ca fiind pertinente pentru cauza penală nr. 2023970322; copia încheierii judecătorului de instrucție din 22.10.2024, prin care a fost autorizată efectuarea măsurii speciale de investigații - colectarea de informații de la furnizorii de servicii de comunicații electronice - SA "Moldcell", privind aplicația mobilă cu identificatorul PSB și/sau "ПСБ" (Federația Rusă) ce aparține Băncii Comerciale Promsveazibank din Federația Rusă, pentru perioada de timp* ***01.01.2024****-până la 22.10.2024, precum și copia mandatului judecătoresc emis în baza acesteia; copia încheierii judecătorului de instrucție din 01.04.2025 prin care a fost autorizată* ***folosirea datelor obținute*** *în urma efectuării măsurilor speciale de investigații* ***din cauza penală nr.2023970322 în cauza contravențională RAP01 433516****.*

Petiționara nu a fost de acord cu învinuirea adusă ei prin actul administrativ prenotat și decizia de sancționare, astfel că a exercitat dreptul la contestație în ordinea stabilită de art.448 alin.(1) Cod contravențional.

Ab initio, în vederea respectării garanțiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art.6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată *verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie.*

Din accepțiunea prevederilor art.6 alin.(2) şi (3) CEDO, orice persoană acuzată de o infracţiune este prezumată nevinovată până ce vinovăţia sa va fi legal stabilită. În conformitate cu jurisprudența relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: „în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau

respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (Boldea v. România, 15 februarie 2007, §30).

Acestea fiind clarificate, instanța accentuează că orice acuzat are, în special, dreptul: *să fie informat*, în termenul cel mai scurt, într-o limbă pe care o înţelege şi *în mod amănunţit, asupra naturii şi cauzei acuzaţiei aduse împotriva sa;* să dispună de timpul şi de înlesnirile necesare pregătirii apărării sale; să se apere el însuşi sau să fie asistat de un apărător ales de el şi, dacă nu dispune de mijloacele necesare pentru a plăti un apărător, să poată fi asistat în mod gratuit de un avocat din oficiu, atunci când interesele justiţiei o cer; să întrebe sau să solicite audierea martorilor acuzării şi să obţină citarea şi audierea martorilor apărării în aceleaşi condiţii ca şi martorii acuzării; să fie asistat în mod gratuit de un interpret, dacă nu înţelege sau nu vorbeşte limba folosită la audiere.

Așadar, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 386268 din 10.04.2025, instanța evidențiază că, autoarea contestației a obiectat față de mențiunile efectuate de agentul constatator la rubricile ”Timpul săvârșirii”, ”Locul săvârșirii”, precum și descrierea faptei contravenționale în sine.

În acest context instanța ține cont de prevederile art. 443 alin. (1) din Codul contravențional, potrivit cărora: Procesul-verbal cu privire la contravenţie va cuprinde: a) data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii; b) calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; c) numele, prenumele, domiciliul și/sau reședința temporară potrivit Registrului de stat al populației, ocupaţia persoanei în a cărei privinţă a fost pornit procesul contravențional, datele din actul de identitate al acesteia sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, iar în cazul persoanei juridice, denumirea, sediul, codul ei fiscal, datele persoanei fizice care o reprezintă; d) fapta contravenţională, locul şi timpul săvîrşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; (…).

Autoarea contestației a solicitat *inter alia* declararea nulității procesului-verbal cu privire la contravenție, invocând incorectitudinea și incoerența datelor consemnate la rubricile antereferite.

Însă, instanța de judecată respinge respectivele argumente, așa cum, potrivit art.445 din Codul contravențional, (1) Neconsemnarea în procesul-verbal cu privire la contravenţie a menţiunilor privind numele, prenumele şi funcţia agentului constatator, numele, prenumele, data (ziua, luna, anul) întocmirii procesului-verbal, seria şi numărul actului de identitate şi numărul de identificare personal (IDNP) sau datele de identificare din buletinul de identitate provizoriu sau din cartea de identitate provizorie ale făptuitorului care renunţă la numărul de identificare personal, iar în cazul persoanei juridice – lipsa denumirii şi a sediului acesteia, a circumstanţelor comiterii şi încadrării juridice a faptei contravenţionale săvîrşite şi a datei comiterii acesteia, a semnăturii agentului constatator sau a martorului asistent, în cazul

refuzului contravenientului de a semna dacă procesul-verbal a fost întocmit în prezența unui martor, atrage nulitatea absolută a procesului-verbal. (2) Celelalte încălcări ale art.443 sau ale altor norme imperative din prezentul cod pot să ducă la nulitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie doar în cazul în care acestea afectează în mod esenţial fondul cauzei.

Corespunzător, instanța nu întrevede careva temeiuri dintre cele indicate la alin.(1) din articolul precitat, pentru a declara nulitatea absolută a procesului-verbal cu privire la contravenție. Or, doar neconsemnarea datelor în cauză poate determina nulitatea absolută a procesului-verbal cu privire la contravenție, nu și consemnarea eronată a acestora.

Astfel, la caz, agentul constatator a consemnat unele date, însă temeinicia și concordanța acestora în raport de fondul cauzei, va fi analizată de instanța de judecată în cele redate infra.

În subsidiar, instanța va examina temeinicia acuzațiilor reținute de agentul constatator în sarcina petiționarei prin decizia de sancționare și procesul-verbal cu privire la contravenție, contestate în speță.

În acest sens instanța învederează că, art. 47^1 alin.(1) Cod contravențional incriminează: Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, sau acceptarea promisiunii ori a ofertei acestora, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune, care se sancționează cu amendă de la 500 la 750 de unități convenționale.

Respectiva normă incriminatorie a fost reglementată de legiuitorul național prin *Legea nr.230 din 31.07.24, MO355-357/15.08.24 art.559;* ***în vigoare din 15.08.24****.*

În speță instanța observă că actul de învinuire (procesul-verbal cu privire la contravenție) reflectă date generale cu privire la timpul comiterii pretinsei fapte prejudiciabile.

*Aşadar, la rubrica ”Timpul săvârşirii” este consemnat ”****anul 2024****”, la rubrica perioada săvârşirii perioada "****îndelungat****" în timp ce la rubrica nr.6 din acelaşi act este consemnat* ***”perioada de timp 01.01.2024-****22.10.2024”.*

În sensul stărilor de fapt descrise, instanța consemnează că în accepțiunea art.3 alin. (1) Cod contravențional, **Caracterul contravenţional al faptei şi sancţiunea ei contravenţională se stabilesc de prezentul cod în vigoare la momentul săvîrşirii faptei.**

Totodată, același principiu este protejat și la nivel european prin art. 7 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, care stabilește că: „(...)Nimeni nu poate fi condamnat pentru o acțiune care, în momentul comiterii, nu constituia infracțiune potrivit dreptului intern (...)”.

Angajarea răspunderii contravenționale conform art. 47[1] Cod contravențional este condiționată de demonstrarea că fapta imputată a avut loc ulterior intrării în vigoare a legii, **adică începând cu 15 august 2024.**

Datele din speță nu permit o atare determinare, așa cum actul de învinuire reflectă informații contradictorii între ele cu privire la timpul comiterii pretinsei fapte prejudiciabile, și totodată, contravin principiilor de acțiune a legii contravenționale în timp.

De altfel, definirea incertă a timpului comiterii pretinsei fapte prejudiciabile și extinderea învinuirii asupra unor perioade anterioare datei de 15 august 2024, transgresează principiile enumerate supra, și ca urmare generează dubii asupra legalității și temeiniciei acuzațiilor aduse cet.NEAGA Vera.

Concomitent merită reținut și faptul că, în Hotărârea nr.21 din 22 iulie 2016 Curtea Constituțională a Republicii Moldova a subliniat că „în materie penală, principiile ***„nullum crimen sine lege”*** și ***„nulla poena sine lege”*** impun ca doar legiuitorul să reglementeze conduita incriminată, astfel încât fapta, ca semn al laturii obiective, să fie cert definită, dar nu identificată prin interpretarea extensivă de către cei care aplică legea penală. O astfel de modalitate de aplicare poate genera interpretări abuzive. [...] Curtea reține că persoana trebuie să poată determina fără echivoc comportamentul care poate avea un caracter penal”.

Următorul argument propus spre examinare de contestatoare s-a referit la descrierea abstractă, lipsită de claritate a faptei contravenționale și neracordarea acestei descrieri la elementele componenței contravenției de corupere electorală pasivă.

Instanța reiterează că, descrierea faptei prejudiciabile incriminate cet.NEAGA Vera s-a rezumat la următoarele: "în anul 2024,îndelungat, NEAGA Vera aflându-se în mun.Chișinău, sectorul Ciocana, în perioada de timp 01.01.2024-22.10.2024 prin intermediul utilizării aplicației mobile cu identificatorul "PSB" al Băncii Comerciale Promsveazi Bank din Federația Rusă, personal ***a beneficiat*** *prin transfer de surse financiare în valută care nu se cuveneau pentru sine sau pentru alte persoane în scopul exercitării unor drepturi electorale în contextul scrutinului electoral și al Referendumului Republican Constituțional din toamna anului 2024*”.

Analizând acest segment de text, instanța notează că, în construcția juridico-penală a răspunderii contravenționale, pentru fapta de coruperea electorală pasivă, modalitatea "**de beneficiere"** a mijloacelor bănești nu se regăsește ca modalitate alternativă a realizării laturei obiective.

La caz, descrierea petinsei fapte prejudiciabile realizată de agentul constatator nu permite identificarea elementelor structurale ale laturii obiective a contravenției de corupere electorală pasivă incriminată lui NEAGA Vera.

Aceste carențe admise de agentul constatator afectează fondul învinuirii și conturează situația lipsei faptului contravenției. Or, chiar dacă procesul-verbal cu privire la contravenție este însoțit de niște înscrisuri materiale administrate cu titlu de

probatoriu (antereferite mai sus în textul prezentei încheieri), instanța observă că nici acestea nu înlătură omisiunile admise la descrierea faptei contravenționale.

Astfel, în ceea ce privește copiile ordonanțelor procurorului adoptate într-o altă cauză penală, prin care au fost dispuse și autorizate efectuarea mai multor măsuri speciale de investigații, ***în niciuna dintre ele nu este vizată nemijlocit contravenienta/petiționara NEAGA Vera*** *(nefiind examinată și nici demonstrată legătura acelei cauze penale cu persoana contravenientei, se încalcă principiul caracterului personal al răspunderii contravenționale), acestea constituind în fapt niște acte procesuale care certifică procedura dobândirii, administrării acelor măsuri speciale. Însă,* ***rezultatul măsurilor speciale de investigații nu a fost nici prezentat la materialele dosarului contravențional****, și subsecvent nici corelat cu învinuirea adusă pe caz cet. NEAGA Vera.*

Astfel, încheierile judecătorilor de instrucție prin care s-a dispus autorizarea utilizării datelor obținute în urma măsurilor speciale de investigație, de rând cu ordonanțele procurorului, toate adoptate în cauza penală nr.2023970322 **nu reprezintă mijloace de probă**, ci sunt acte procesuale de dispoziție prin s-au dispus și s-au autorizat măsuri speciale de acțiuni de urmărire penală.

Respectivele acte procesuale doar certifică modalitatea de desfășurare a investigațiilor și garantarea respectării procedurilor legale, dar nu constituie probe, deoarece nemijlocit ele nu conțin în mod direct fapte, declarații sau elemente de probă efective care să susțină acuzațiile aduse pe caz cet. NEAGA Vera.

În acest sens, în pofida faptului că aceste acte, sunt importante pentru cadrul procesual al cercetării și investigării, ele nu sunt mijloace de probă conform dispozițiilor art. 93 alin. (2) Cod de procedură penală, și nici în sensul instituit de art.425 alin.(2) Cod contravențional, care reglementează explicit mijloacele de probă admisibile în procedura penală, și respectiv cea contravențională. De asemenea, ele nu pot influența direct soluționarea fondului cauzei, întrucât nu furnizează elemente factuale suficiente pentru a stabili vinovăția contravenientului.

Dimpotrivă, rezultatele acestor autorizări puteau să constituie mijloc de probă (a se vedea art.425 alin.(2) Cod contravențional), dar în speță nu au fost administrate atare înscrisuri *(proces-verbal de consemnare a rezultatelor măsurilor speciale de investigații, după caz purtătorii de informații, rapoarte de conținut, etc.)*.

Aprecierea instanței derivă expres din prevederile art.136 alin.(1) Cod de procedură penală, care stipulează că, după finalizarea efectuării măsurii speciale de investigații și constatarea lipsei necesității prelungirii efectuării acesteia sau, în caz de necesitate, pe parcursul realizării ei, ofițerul de investigații desemnat pentru efectuarea acesteia întocmește un proces-verbal privind consemnarea rezultatelor efectuării măsurii speciale de investigații.

La caz, finalitatea acelor măsuri speciale de investigații, nu este stabilită din înscrisurile administrate la materialele cauzei contravenționale. Prin urmare, nu poate

fi apreciată nici pertinența, relevanța și utilitatea ordonanțelor și încheierilor cercetate supra, în raport cu obiectul cercetării în cauza contravențională de referință.

Totodată instanța observă că, utilizarea actelor procesuale și rezultatelor măsurilor speciale de investigații au fost autorizate prin încheierile emise de Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, la 01.04.2025, și prevăzute pentru utilizare pentru cauza contravențională *RAP01 433516,* nu și pe cauza contravențională cu nr. MAI06 386268 din 10.04.2025, care fost intentată de către agentul constatator al IP Ciocana al DP mun.Chișinău, Behta Igor.

Or, așa cum garanțiile procesuale instituite unui proces penal sunt valabile și pentru procedurile contravenționale, instanța reține că din accepțiunea art. 24 alin.(2) Cod de procedură penală, ***i*****nstanța judecătorească nu este organ de urmărire penală**, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decît interesele legii.

Prin urmare, **instanța de judecată nu este în postura de a deduce elemente ale învinuirii care nu au fost nici formulate, nici probate** de către organul de drept competent în acest sens.

Subsumând elementele de analiză relatate supra, instanța reiterează că procesul-verbal de constatare și sancţionare a contravenţiei este un act administrativ cu caracter individual și se va bucura de prezumţia de veridicitate aplicabilă actelor administrative, în măsura în care a fost întocmit legal.

Este indubitabilă forța juridică specifică actului administrativ, grefată pe prezumția emiterii acestuia în acord cu toate condițiile legale, prezumție care îmbracă trei „dimensiuni” – de legalitate, de veridicitate, respectiv de autenticitate.

Prezumția de veridicitate (temeinicie) reprezintă o presupunere relativă a conformității aspectelor menționate în cadrul actului administrativ cu implicațiile realității factuale la care actul se referă.

În doctrină și practică a fost statuat constant că prezumția antereferită își găsește deplină aplicabilitate inclusiv pe tărâmul ilicitului contravențional, fiind o trăsătură esențială a proceselor-verbale de constatare a contravenției, privite ca acte administrative *ut singuli*.

Cu toate acestea, prezumției de veridicitate îi este susceptibilă a se opune **prezumția de nevinovăție** a contravenientului.

Constituind garanția procesuală principală a dreptului la apărare, prezumția de nevinovăție, consacrată inițial la nivel internațional în art. 9 din *Declarația universală a drepturilor omului și cetățeanului* din 1789 și ulterior în art. 6 par. 2 din *Convenția Europeană a Drepturilor Omului,* reglementează, în esență, dreptul unei persoane de a fi considerată nevinovată până la stabilirea în mod legal a vinovăției sale.

Este important a reține că, de principiu, respectarea acesteia presupune întrunirea a 3 condiții *cumulative*, respectiv *(i)* autoritățile să nu pornească de la prejudecata vinovăției beneficiarului acestei prezumții, *(ii)* sarcina probei să incumbe celui ce acuză, adică organelor statului, astfel că revine întotdeauna autorităților

obligația de a stabili vinovăția, cel acuzat neavând îndatorirea de a furniza probe pentru a-și demonstra propria nevinovăție, precum și că *(iii)* orice dubiu sau îndoială rezonabilă profită subiectului pasiv al procedurii de tragere la răspundere.

Instanța mai observă că, fapta contravențională prezintă minime „veleități" penale intrinseci, iar procedura în cauză **trebuie să respecte aceleași garanții ale dreptului la apărare** prezente în dreptul penal, deci inclusiv prezumția de nevinovăție.

Așadar, procesul-verbal de constatare şi sancţionare a contravenţiei se bucură de prezumţia de legalitate, însă, atunci când este formulată o plângere (contestație) împotriva acestuia, este contestată chiar prezumţia de care se bucură.

Totodată, din accepțiunea literelor a) şi b) ale art. 6 § 3 CEDO, dreptul de a fi informat cu privire la natura şi cauza acuzaţiei trebuie să fie analizat în lumina dreptului acuzatului de a-şi pregăti apărarea [Pélissier şi Sassi împotriva Franţei (MC), pct. 54; Dallos împotriva Ungariei, pct. 47].

Din analiza coroborată a materialelor cauzei, instanța nu identifică niciun element factual cert privind pretinsa acțiune a lui NEAGA Vera ***de beneficiere*** a mijloacelor financiare în scop electoral, ***la data când, de altfel, legea contravențională nici nu incriminată o asemenea contravenție ca coruperea electorală pasivă.***

În subsidiar instanța notează că, art. 375 Cod contravențional definește pe îndelete principiul prezumției de nevinovăție, potrivit căruia: (1) Persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. (2) Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. (3) Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Pertinentă este și jurisprudența CtEDO. Astfel, în cauza Telfner versus Austria, CtEDO a statuat ca o condamnare în lipsa probelor convingătoare de vinovăție constituie o încălcare a art.6 §2 din CEDO. Iar în cauza Anghel versus România, CtEDO a accentuat că sarcina probei îi revine acuzării și îndoiala profită acuzatul.

În lumina jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţa reţine că acesta este un principiu complementar prezumţiei de nevinovăţie. Înfăptuirea justiţiei cere ca judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă, pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

Din aceste considerente, instanța de judecată ajunge la concluzia că, acuzația adusă lui NEAGA Vera de comitere a contravenției prevăzute de art. 47^1 alin. (1) din Codul contravențional, nu și-a găsit confirmare în ședința de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 461 Cod Contravenţional RM, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art.441 instanţa încetează procesul contravenţional.

Conform art.441 alin. (1) lit.a) Cod Contravenţional RM, procesul contravenţional nu poate fi pornit, iar dacă a fost pornit, nu poate fi efectuat şi va fi încetat în cazurile în care: nu există faptul contravenţiei.

Respectând principiul contradictorialităţii procesului contravenţional şi limitele judecării cauzei, cercetând şi apreciind probele prezentate în şedinţa de judecată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii, iar toate în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, conform propriei convingeri, formate în urma examinării probelor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanţa de judecată concluzionează că, în şedinţa de judecată *nu a fost dovedit că NEAGA Vera ar fi comis fapta contravenţională specificată la art. 47[1] alin. (1) din Codul contravenţional,* din care considerente, cu referire la dispoziţia art. 461 coroborată cu cea a art. 441 alin. (1) lit. a) din Codul contravenţional, contestaţia urmează a fi admisă, iar procesul contravenţional respectiv necesită a fi încetat pe motiv că nu există faptul contravenţiei.

Conducându-se de prevederile art. art. 448, 458, 460-462 Cod contravenţional, instanţa de judecată,-

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se admite contestația înaintată de petiționara NEAGA Vera, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 386268 din 10.04.2025, încheiat în privința cet. NEAGA Vera, născută la *****, IDNP: *****, în temeiul art. 47[1] alin.(1) Cod contravențional, precum și împotriva deciziei de sancționare a contravenientei din aceeași dată.

Se încetează procesul contravențional pornit în privința lui NEAGA Vera, în temeiul art. 47[1] alin.(1) Cod contravențional, din motiv că nu există faptul contravenţiei.

Se declară nulă decizia agentului constatator Behta Igor, seria MAI06 386268 din 10.04.2025, de aplicare a sancțiunii contravenționale lui NEAGA Vera, sub formă de amendă în mărime de 750 (șapte sute cincizeci) unități convenționale, în baza art. 47[1] alin.(1) Cod Contravențional RM.

Hotărîrea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sed. Ciocana.

Peşedintele şedinţei
Judecătorul Roman Mazureț

Președintele ședinței: Roman Mazureț